

Dominee Mc Kaij en een bezoekje aan de oude Nicolaaskerk.

(gepubliceerd in 't Stavers Krantsie januari 2023)

In het vorige stukje beschreven we hoe de oude hervormde kerk in de loop der eeuwen van gedaante veranderde: van een eenvoudige zaalkerk in de 16^e eeuw tot een (weliswaar niet complete) kruiskerk in de loop van de 17^e eeuw. De huidige opvolger uit 1861 kon vanwege de terugloop van het aantal Staverse kerkgangers minder groot worden. Het oppervlak verminderde van ca 550 m² tot ca 300 m² (dit komt ongeveer overeen met van 365 naar 200 zitplaatsen).

Het geluk wil dat we weten hoe de kerk er, vlak voor de definitieve sloop, van buiten en binnen ongeveer uit moet hebben gezien.

We proberen u daarom in dit stukje mee te nemen met een virtuele wandeling rond en door de oude Nicolaaskerk. Om dat te doen gebruiken we de in het vorige stukje genoemde tekening van 1858 en ons daarop gebaseerde schaalmodel 1:500.

We hebben als gids een kind van dominee David Georg Mackay uitgekozen. David was hier tussen 1825 en 1858 predikant. Hij groeide op in Twijzel en na zijn opleiding werd Staveren zijn derde standplaats. Hij woonde met zijn gezin aan de Voorstraat (Wijk B nr. 35, later 44), nu ter hoogte van huisnummer 51. Dit gezin bestond in 1840 uit zes personen, een dienstbode en twee inwonende kinderen met de naam Slot. Over het gezin komen we verderop terug.

Onze gids heet Elisabeth, de enige dochter. Ze werd in 1824 in Foudgum geboren. Haar moeder, Jentje Slot overleed al in 1834 en was op 25 februari 1822 in haar geboorteplaats Meppel met haar vader getrouwd. Op de trouwdag was haar vader nog kandidaat predikant en woonde toen in Emden. Vier jaar geleden was haar vader opnieuw getrouwd met Grietje de Vries die ook uit Meppel kwam. Elisabeth was nu 16 jaar en kon zich best redden met haar stiefmoeder. Ze hielp haar in huis, samen met Jeltje hun dienstbode. Jeltje was een paar jaar ouder en kwam uit Staveren.

Een zonnige zondag in 1840

Het is op een zondag in 1840 voordat de kerkdienst zou beginnen. Bets, want zo werd ze genoemd, moet van mem nog wat achter heit aanbrengen. Ze wonen niet ver van de kerk en het is dus maar een klein stukje lopen. Ze wonen naast de school, waar zij en haar broers op gezeten hebben, maar

Impressie van de situatie rond 1840

ze moet de andere kant op. Ze voelt zich al een grote dame en rent niet met haar klompen over de harde stenen stoepen. Iets wat ze vroeger juist wel deed. Ze slaat even later linksaf de Kerksteeg in komt dan op een ruimte waar links de kerk en rechts de oude klokkentoren met daarachter de oude school staan. De toren helt over naar de Kerksteeg en de morgenzon schijnt tussen de kerk en de toren door. Via

de smalle doorgang kun je een stukje van het kerkhof zien. Toen heit en mem in Staveren kwamen wonen was er pas watersnood geweest waarover ze ook op school gehoord had. De ramp had niet alleen aan vele woonhuizen, maar ook aan de kerk veel schade tot gevolg. Toen er een paar jaar geleden twee keer achter elkaar ook nog eens zware stormen over hun huis trokken was er weer veel schade. Je kon nog goed zien dat het oude kerkgebouw daarom vaak gerepareerd en verbouwd

moest worden. Bets loopt langs de twee openslaande zware kerkdeuren schuin tegenover de toren. Ze zijn dicht en ze loopt verder richting het kerkhof. In de lage uitbouw even verderop is ook een ingang. Eén van de twee zware deuren staat open. Dat moet heit gedaan hebben.

De Nicolaaskerk in 1840 vanuit het zuiden

De Nicolaaskerk in 1840 vanuit het oosten

De vissersdoodbaar uit 1775

Ze loopt nog even verder om de kerk heen om te zien of heit misschien even naar buiten is gegaan. Bij het noordelijke afdak aangekomen ziet ze hem nog niet en ze keert zich om, loopt terug en gaat door de openstaande deur naar binnen.

Binnen komt ze in een portaal en voelt een koele luchtstroom langs haar gaan, maar dat neemt niet weg dat het hier vochtig ruikt. De binnendeur naar de kerk staat ook open en ze loopt erdoor. Voor haar staan vier rijen met open en gesloten banken in de breedte van de kerk. Aan de overzijde is het andere afdak. Die ruimte is door een wand afgesloten, want dat is een bergruimte waar onder andere de doodbaren van het vissersgilde staan. Bets heeft wel eens in de bergruimte gekeken en het is er kil en het ruikt er muf.

De handvaten van de twee zwarte baren zijn afgesleten, maar de zijanten zijn mooi beschilderd. Heit had wel eens verteld dat de kinderbaar nog gebruikt werd toen zij hier nog maar net een paar jaar woonden. Het was het enige zoontje van de visserman Jacob Visscher en Idske Jacobs dat maar 16 dagen oud werd. Twee Staverse vissers, gekleed in visserstrui, lange broek en muts, droegen de baar met het kistje met daaroverheen een zwart kleed. Bets denkt even na over wat haar heit hierover had verteld. Ze was toen zelf nog maar twee jaar. Ze kent het enige dochtertje van Jacob Visscher en Idske van over de sluis wel. Ze heet Geeske die een jaar of tien zal zijn.

Verder staan er in de bergruimte nog wat andere spullen, die haar minder interesseren. Tegen de wand van de bergruimte staan houten banken.

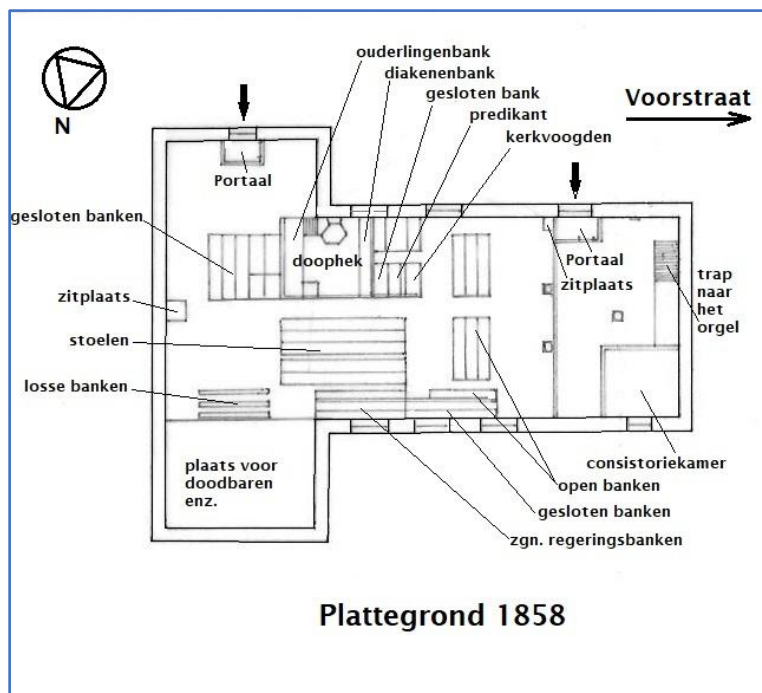
Als ze naar rechts kijkt ziet ze het licht door het hoge raam naar binnen komen. Dat de muur aan die kant nog niet zo oud is kan ze nog goed zien. Bets weet nog dat er een grote opening was ontstaan toen het achterste bouwvallige deel van de kerk afgebroken moest worden. De timmerlieden en metselaars hebben er daarna een nieuwe achtermuur gemaakt met daarin het raam.

Links van haar is het doophek met het wijwatervat en de hoge preekstoel van zijn heit. Met een trap kom je op het kansel waar de grote bijbel ligt. Binnen het hek staan ook de banken van de diakenen, de dominee en de kerkvoogden. Bets kent ze wel, want ze komen vaak thuis.

Aan de overkant onder de hoge ramen staan de deftige houten banken van de burgemeesters en de vroedschap van vroeger. Nu zitten hier burgemeester Siedsez en de leden van de gemeenteraad. Het is een lange bank, waar je van de zijkant in moet. Als er een van de heren te laat is moet soms iedereen opstaan om hem langs te laten gaan, want iedereen heeft wil op zijn eigen vaste plaats zitten. In de kerk staan nog meer verschillende familiebanken van vroeger waar niemand anders op mocht zitten.

De drie van oorsprong Staverse beelden op het orgel in de Hervormde kerk van Koudum

Plattegrond en Inrichting van de Nicolaaskerk in 1858

Bets wandelt tussen de rijen stoelen en het doophek door en kijkt naar de vele zerken onder zich. Zij heeft van heit wel eens gehoord dat jaren geleden een Staverse familie vond dat één van de zerken niet goed te zien was omdat er banken op stonden. De oude vroedschapsbank moest toen opzij geschoven worden omdat de bank van de heren Haarsma ernaast moest staan. Dat was op de hoek van de bergruimte. Nu ligt de steen in het gangpad en kon je al bijna niets meer van de letters lezen. Of de bank van de heren Haarsma nu nog ergens in de kerk staat weet ze niet. De oude regeringsbanken staat in ieder geval weer op de oude plek. Halverwege het gangpad kijkt ze omhoog naar het grote orgel. Het staat op een verdieping dat gesteund wordt door drie zuilen. Bovenop het orgel kijken drie grote beelden je aan. In het midden staat, zoals heit haar heeft verteld, Koning David van Israël die op een harp speelt en links en rechts van hem staan twee vrouwen. De ene heeft een zwaard in de hand en de andere een bijbel. Boven de beelden begint het ronde houten dak dat van voor tot achter de kerk loopt en er hangen zware balken hoog boven haar hoofd van muur tot muur. Aan het plafond hangen glimmende kaarsendragers aan lange stangen.

Ze loopt nu onder het grote orgel. Links is het portaal naar de buitendeur en voor haar ziet zij de trap naar het orgel. Het is er donker. De deur naar de consistoriekamer aan de rechterkant staat open en zij hoort daar wat geritsel. Ze loopt er naartoe en ziet heit aan de tafel zitten met z'n preek van die

dag voor zich. Het is al bijna tijd en hij kijkt verrast op naar haar op. Bets geeft hem het pakketje dat zij van mem moest meenemen. Heit moet hard lachen als hij zijn hoed aanpakt. Even later komen de eerste kerkgangers voor de dienst binnen.

Dominee Mackaij een zijn gezin

David George Mackaij werd als kandidaat bevestigd te Foudgum c.a. op 5 december 1822. Hij nam daar afscheid op 23 mei 1825 en deed zijn intrede in Staveren op de 29^e. Na ruim dertig jaar hier gestaan te hebben overleed hij op 10 maart 1858 in de pastorie aan de Voorstraat te Staveren, als echtgenote van Grietje Jans de Vries. Zijn ouders waren de predikant Hugh of Hugo Mackaij en Geertruid Escher. Zijn weduwe en tweede vrouw Grietje vertrok 19 mei 1858 naar Workum, dit werd op 21 juli 1858 genoteerd in de burgerlijke stand van Staveren. Zij overleed daar in 1868.

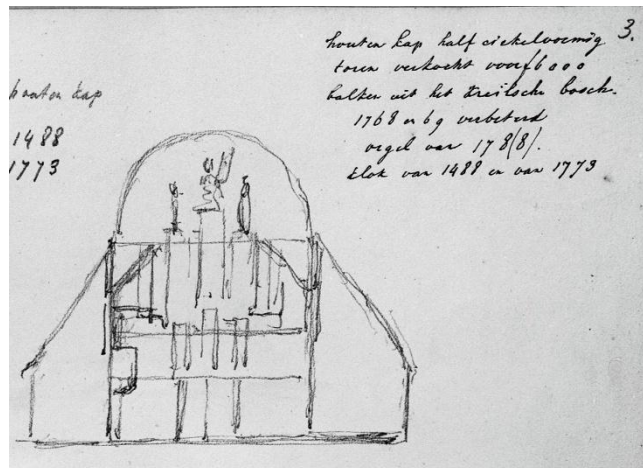
Grietje de Vries, was daarvoor weduwe van Everhardus Coopbertus (Cobertus) Slot, zoon van Barend Slot en Lijsbet Vos.

David trouwde 1822 te Meppel met Jentje Slot, zuster van Everhardus Cobertus Slot. Zij kregen samen tussen 1822 en 1832 vijf kinderen: Hugh (geb. Meppel), Elisabeth (geb. Foudgum), Bernard Michael, Petrus Mescher en Everhard Cobertus (alle drie geb. Staveren). De kinderen kregen allemaal gedegen onderwijs. Hugh werd apotheker te Den Helder, Bernard vertrok naar Woudsend, werd eerst landbouwleerling, toen landbouwer te Lemmer en later stuurman bij de grote vaart, Petrus vertrok naar Amsterdam en woonde tijdelijk te Emden, werd eerst koopmansleerling en later koopman te Amsterdam en Everhard tenslotte vertrok naar Amsterdam, woonde tijdelijk in Lingen, werd eerst student, daarna militair bij de Nationale Militie en later missionair. Elisabeth vertrok naar Bunde en trouwde daar rond 1847 met de "geestelijke" Klaas Cornelius Knotnerus Klaassen. De in 1840 inwonende kinderen Jan en Elisabeth Slot waren kinderen uit haar eerste huwelijk van Grietje de Vries en Everhard Cobertus Slot. Het waren dus stiefkinderen van David George Mackay en er waren dus twee meisjes met dezelfde naam Elisabeth.

David had, ondanks het onderhoud van zijn grote gezin blijkbaar voldoende middelen om zijn zoons een vervolgopleiding te geven en daarnaast nog wat voor de vrije tijd over te houden. Hij bezat namelijk een "Paphilloenjacht". Op 11 juli 1836 krijgt hij toestemming van het gemeentebestuur om voor zijn jacht een haventje met een jachthuis op een hoek grond aan de zuidwestkant van de oude gracht achter de erven van wijlen Baukje Saskers de Boer maken. Die vergunning kostte hem ook nog 1 gld. per jaar.

Ds. Mackay was de laatste die het Rijks traktement van 225 gld per jaar voor de functie van rector van de Latijnse school kreeg, naast dat van predikant. Er werd toen al jaren geen latijn meer in Staveren onderwezen.

Dit bedrag zou na zijn dood door de kerkvoogden aan zijn opvolgers gecompenseerd moeten worden. Dit geld was er niet en daarom werd het Rijk gevraagd het traktement voor de predikant te verhogen. Dat lukte niet, maar er werd wel goedgevonden om de huur van de pastorie van 80 gld aan de dominee te vergoeden. Het aantal hervormden in de eerste helft van de 19^e eeuw was teruggelopen tot ca 350 kerkgangers, inclusief kinderen. Er kwam toen niet veel geld binnen. De

Een schets van het orgel uit 1845 met nog de grote beelden

Hervormde Gemeente was als gevolg van de Franse invloeden verantwoordelijk geworden voor het traktement van de predikanten en de onderhoudskosten van de kerk. Na de watersnood van 1825 en de zware stormen van 1833 en 1834 had de kerk zwaar te leiden. Vooral het oostelijke gedeelte was bouwvallig geworden. Om aan geld te komen wilden de kerkvoogden de pastorie verkopen, maar Mackay weigerde te verhuizen. Doordat ook het provinciaal college de verkoop verbood, werd de pastorie gespaard. In het bevolkingsregister van 1880 komt het adres van de pastorie niet voor. Dit kan betekenen dat het huis toen onbewoond was of dat het pand al gesloopt was. In ieder geval is hier vlak voor 1904 op deze plaats de van oorsprong gebouwde en nog bestaande dokterswoning op nr. 51.

Hiermee komen we aan het eind van dit verhaal.

De geschiedenis over de grafsteen van de familie Haarsma, waar Bets ons over vertelde, komt in een volgend stukje aan de orde.

bronnen: Collectie Fries Scheepvaartmuseum: hoewel de tekst op de baar het jaartal 1668 vermeldt, dateert de baar van 1775. NB: het is niet bekend waar de "visserskinderbaar" is gebleven.

De geschiedenis van de Nicolaaskerk te Stavoren door Goitzen Eenling, Stavoren 2005.

Situatie rond 1910

Aanvullende genealogische gegevens over het gezin van David George Mackaij.

David George Mackaij, geboren op 10-07-1798 in Twijzel, gedoopt op 29-07-1798 in Twijzel/Kooten, predikant, overleden op 10-03-1858 in Stavoren, zoon van **Hugh (Hugo) Mackay** en **Geertruid Escher**, trouwde (1), 25-02-1822 in Meppel met **Jentje Slot**, geboren in 02-1797 in Meppel, overleden op 28-07-1834 in Stavoren, dochter van **Barend Slot** en **Lijsbet Vos**, trouwde (2) 1836 in Meppel met **Grietje Jans de Vries**, geboren in 1797 in Meppel, overleden op 08-04-1868 in Workum, weduwe van **Everhardus Coopbertus Slot** (1791-vóór 1836), dochter van **Jan de Vries** en **Martje Wildeboer**.

Notitie bij de geboorte van David: Doop op 29 juli 1798 te Twijzel/Kooten
Vader Hugh Mackay, predikant van beroep
Moeder Geertruida Escher
David George, geboren op 10 juli 1798
De ouders wonen in Twijzel en zijn getuige

Notitie bij overlijden van David: Memories kantoor Bolsward
Bron: Memories van successie Bolsward. Filmnummer: 30
Er behoorde geen onroerend goed tot de nalatenschap
Overledene David Georg Mackay wonende te Stavoren, overleden op 10-03-1858
Memories kantoor Bolsward, archiefnummer 42, Tresoar, inventarisnummer 2063, aktenummer 4170.

Overlijdensregister 1858
Bron: BS Overlijden datum: 11-03-1858
David Georg Mackay leeftijd 59 jaar, overleden op 10-03-1858 in nr. 44 gehuwd met Grietje de Vries, z.v. Hugo Mackay en Geertruida Wyndels. David:

Notitie bij David: Woonde in Staveren van 1825 tot 1858.
Adressen: 1829 specie 235, Wijk B nr. 35 (later gewijzigd in B 44 en weer later in 84).
Bev.reg. 1829 David George Mackay met 7 personen op Wijk B nr. 35.

Bev. reg. 1840 Stavoren: Voorstraat B 35
David en Grietje met vier kinderen geb. Meppel: Michael Bernard 13 (=geb ca 1827)
Petrus 9 (=geb ca 1831), Everhardus 7 (=geb ca 1832), Elisabeth, 14 jaar (=geb ca 1826). Jan Slot, geb Meppel 11 jaar (=geb ca 1829) en Elisabeth Slot, geb. Meppel 14 jaar (=geb ca 1826). Dienstbode: Jeltje Freerks de Boer, 17 jaar.
NB: Hugh wordt niet genoemd.

Memories kantoor Bolsward
Filmnummer: 18 Er behoorde onroerend goed tot de nalatenschap overleden te Havanna; man van Froukje Sipkes Steenstra; vader van minderjarige Dieuwke en Jeltje Freerks de Boer.
Freerk Jans de Boer wonende te Stavoren, overleden op 28-09-1824

In 1834 was dit de pastorie eigendom van de Herv. Gemeente.

Minuut-akten 1835-1837
Notaris: Gosuinus Keuchenius
Kantoor: Koudum I Repertoire: 072017
Bron: Notarieel archief d.d. 02-01-1836: inventaris
David George Mackay wonende te Stavoren voogd over zijn kinderen

Notitie bij het huwelijk van David en Jentje: Hij van Twijzel, kandidaat godsleraar, wonende te Emden, zij wonende te Meppel, zonder beroep.

Notitie bij overlijden van Jentje: Memories kantoor Bolsward
Bijzonderheden: Filmnummer: 22
Er behoorde geen onroerend goed tot de nalatenschap
vrouw van David George Mackay, NH leraar (wijk B.35); moeder van minderjarige Hugh, Bernard Michael, Petrus Mescher, Everhardus Cobartus en Elisabeth Davids Mackay.
Saldo fl. 1.500, .
Overledene Jentje Slot wonende te Stavoren, overleden op 28-07-1834
Memories kantoor Bolsward, archiefnummer 42, Tresoar, inventarisnummer 2027, aktenummer 321.

Overlijdensregister: 29-07-1834

Vrouwe Jentje Slot, e.v. David George Mackay, predikant der Hervormden, leeftijd 37 jaar en 5 maanden, overleden op 28-07-1834, Wijk B nr. 27, d.v. Barend Slot en Lijsbet Vos, e.l. wonende te Meppel.

Notitie bij overlijden van Grietje: Overlijdensregister 1869

Bron: BS Overlijden Soort registratie: BS Overlijden akte(Akte) datum: 09-04-1869

Overledene Grietje de Vries (rentenierster) leeftijd 71 jaar, overleden op 08-04-1869 te Workum.

weduwe van David George Mackay

d.v. Jan de Vries en Martje Wildeboer

Notitie bij Grietje: Vertrok 21-7-1757 naar Workum (BR 1850)

Rentenierster (1868)

Kinderen uit het huwelijk van David en Jentje:

1 Hugh Mackaij, geboren op 07-04-1822 in Meppel, apotker, trouwde, 29 jaar oud, op 10-07-1851 in Den Helder met **Johanna Christina Hendrika Chappuijsi**, geboren omstreeks 1828 in Vlissingen.

Notitie bij de geboorte van Hugh: Geboorte op 7 april 1822 te Meppel

Vader David George Mackaij, 24 jaar oud, predikant van beroep

Moeder Jentje Slot

Hugh Mackaij, geboren op 7 april 1822 te Meppel, Vondeling: Nee

Drents Archief te Drenthe, BS Geboorte

Bron: Geboorte, Deel: 1822, Periode: 1822, Meppel, archief 165.015, inventarisnummer 1822, 11 april 1822, aktenummer 63

Hugh is overleden in 1879.

Beroep: apotheker te Den Helder (1851)

Notitie bij het huwelijk van Hugh en Johanna: Huwelijk op 10 juli 1851 te Den Helder

Bruidegom Hugh Mackaij, apothecar, 29 jaar, geb. Meppel, wonende alhier, meerderjarig

z.v. David George Mackaij te Stavoren en Jentje Slot, overleden

Bruid Johanna Christina Hendrika Chappuijsi, 23 jaar, geb. Vlissingen, alhier wonende,

d.v. Jean Louis Ethienne Chappuijsi en Imke Margaretha Lucas, beiden overleden

Regionaal Archief Alkmaar te Alkmaar, BS Huwelijk

Burgerlijke Stand Den Helder, archief 77.1.2.030, inventarisnummer 578, 10 juli 1851, aktenummer H/067

2 Elisabeth Davids Mackay, geboren op 20-12-1824 in Foudgum, overleden, begraven op 14-03-1902 in Kampen, trouwde, vóór 1847 met **Klaas Cornelius Knotnerus Klaassen**, geestelijke, overleden vóór 1866.

Notitie bij de geboorte van Elisabeth: Geboorteregister 1824, archiefnummer 30-40,

Burgerlijke Stand Westdongeradeel - Tresoar, inventarisnummer 1007, blad 086,

datum: 21-12-1824

Elisabeth Mackay geboren 20-12-1824, ouders woonachtig te Foudgum

d.v. David George Mackay, predikant te Foudgum en mejuffrouw Jentje Slot

Notitie bij overlijden van Elisabeth: Overlijden op 14 maart 1902 te Kampen

Vader David George Mackaij

Moeder Jentje Slot

Overledene Elisabeth Mackaij, geboren te Foutgum, 77 jaar oud, wonende te Kampen,

zonder beroep, weduwe van Klaas Cornelius Knotnerus Klaassen, overleden aan de

Hoedijk nr. 152.

Collectie Overijssel, BS Overlijden

Kampen, registers van overlijdens, Kampen, archief 123, inventarisnummer 7958, 15 maart 1902, aktenummer 75

Notitie bij Elisabeth: *Niet te plaatsen (vermoedelijk aan andere tak).
Lidmatenregister Waalse Gemeente Leeuwarden datum: 27-08-1826
Op 27 augustus 1826 ingekomen van Amsterdam
In 1833 vertrokken Elisabeth Mackay*

*Huwelijk op 3 mei 1866 te Emden
Vader van de bruidegom Wilt Aden Schröder
Moeder van de bruidegom Auke Berens Pruis
Bruidegom Cornelius Wilt Schröder, geboren te Aurich, Koopman van beroep,
toekomstige woonplaats Amsterdam
Bruid Henriette Bawine Klaassen, wonende te Emden, geboren te Bunde 20-8-1800
Vader van de bruid Klaas Cornelius Knotnerus Klaassen, geestelijke, overleden
Moeder van de bruid Elisabeth Mackay
Noord-Hollands Archief te Haarlem, BS Huwelijk
burgerlijke stand van de gemeente Amsterdam, Archiefdeel van (dubbele) registers van
huwelijken v..., Amsterdam, archief 358.6, inventarisnummer 412, 04-07-1866,
Huwelijksakten van de gemeente Amsterdam, 1866, aktenummer Reg. 6 fol. 79*

3 Bernard Michael Mackaij, geboren op 03-02-1827 in Stavoren, landbouwer, stuurman, trouwde 09-03-1851 in Stavoren met **Feikjen Johannes de Jong**, geboren in Stiens.

Notitie bij Bernard: *Vertrok 12-5-1852 naar Woudsend.
Woonde in 1860 in Lemmer (landbouwer, gehuwd)*

*Kleinzoon:
Registratie (in het jaar 1940-1945)
Bernard Michael Mackay, geboren op 1 november 1885 te Stavoren, 1e Machinist van
beroep, overleden op 16 september 1940 in Atlantische Oceaan
Tweede Kamer der Staten-Generaal te Den Haag, Erelijst
Erelijst van gevallen 1940 - 1945, Den Haag, folio 1196.*

Beroep: landbouwleerling (1850), stuurman (1868)

4 Petrus Mescher Mackaij, geboren op 31-07-1829 in Stavoren, koopman, overleden na 1864, trouwde, 03-11-1864 in Amsterdam met **Maria Cornelia Deborah Parker**, geboren omstreeks 1838 in Amsterdam.

Notitie bij Petrus: *Vertrok 25-8-1856 naar Amsterdam en woonde tijdelijk te Emden.*

Beroepen: koopmansleerling (1850), koopman.

Notitie bij het huwelijk van Petrus en Maria: *Huwelijk op 3 november 1864 te Amsterdam
Vader van de bruidegom David George Mackay
Moeder van de bruidegom Jentje Slot
Bruidegom Petrus Mescher Mackay, geboren te Stavoren, 35 jaar oud, Koopman van
beroep
Bruid Maria Cornelia Deborah Parker, geboren te Amsterdam, 26 jaar oud
Vader van de bruid John Parker
Moeder van de bruid Johanna Calkoen*

*Bron: Noord-Hollands Archief te Haarlem, BS Huwelijken gemeente Amsterdam,
Archiefdeel van (dubbele) registers van huwelijken, archief 358.6, inventarisnummer
392, 03-11-1864, aktenummer. Reg. 10 fol. 58v.*

5 Everhard Cobertus Mackaij, geboren op 09-07-1832 in Stavoren, missionair, trouwde, 28-05-1868 in Amsterdam met **Johanna Harkema**, geboren omstreeks 1843 in Leeuwarden.

Notitie bij Everhard: Vertrok 25-8-1856 naar Amsterdam, woonde tijdelijk in Lingen.

Registratie in 1832

Geregistreerde Everhardus Cobartus Mackay, geboren in 1832 te Stavoren, wonende te Amsterdam, wijk G, Singel 370

Stadsarchief Amsterdam te Amsterdam, Bevolkingsregister 1853-1863

Deel: 343, Periode: 1851-1863, Amsterdam, archief 5000, inventarisnummer 343, 1832, Bevolkingsregister 1853-1863

Registratie Nat. Militie

Geregistreerde Everhardus Cobartus Mackaij (tijdelijke vrijstelling wegens gebreken)

Het Utrechts Archief, Militieregisters 16-9-1919, archief 79, inventarisnummer 8360.

Notariële akte (inventaris) op 27 april 1858 te Workum

Vermeld Jan Slot, wonende te Workum, Everhardus Cobertus Mackay, wonende te Amsterdam en Hein Lumer, wonende te Workum

Notaris: Johan Christoffel Mann

Kantoor: Workum I Repertoire: 141051

Notariële archieven, Tresoar, Deel: 141046, Periode: 1858, Workum, archief 26, inventarisnummer 141046, 27 april 1858, Minuut-akten 1858, aktenummer 97

Beroepen:missionair (1868)student (1850)

Notitie bij het huwelijk van Everhard en Johanna: *Huwelijk op 28 mei 1868 te Amsterdam*

Vader van de bruidegom David George Mackaij overl.

Moeder van de bruidegom Jentje Slot overl.

Bruidegom Everhardus Cobartus Mackaij, geboren te Stavoren arrondissement Sneek, 35 jaar oud, missionair van beroep, wonende alhier

Bruid Johanna Harkema, geboren te Leeuwarden, 25 jaar oud, wonende alhier, zonder beroep

Vader van de bruid Eppe Roelfs Harkema

Moeder van de bruid Martha Adriani

Bron: BS Huwelijk van de gemeente Amsterdam, Archiefdeel van (dubbele) registers van huwelijken, archief 358.6, inventarisnummer 435, 28-05-1868, aktenummer Reg. 5 fol. 50v.
